

عنوان مقاله:

تدوین چارچوبی برای اندازه گیری تاب آوری یک محله شهری در برابر زلزله نمونه موردی: محله هرزه ویل، منجیل، گیلان

محل انتشار:

مجله صفه، دوره 25، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

اکبر زرگر - استاد دانشکده معماری شهرسازی - دانشگاه شهید بهشتی

زهرا اهری - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی

فاتیمه رازقی - دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

ابعاد رو به گسترش آسیب پذیری شهرها، ناشی از وقوع سوانح در دهه های گذشته، سبب شده است که اقداماتی که برای کاهش خسارات و تلفات ناشی از وقوع سوانح در شهرها و سکونتگاههای زیستی انجام شده، از مقاوم سازی تک بناها به رویکردهایی جامع و در راستای پایدار سازی همه جانبه حیات جوامع شهری در جنبه های کالبدی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی تبدیل گردند. رویکرد جوامع مقاوم در برابر سوانح یکی از این رویکردها است و به نظر می رسد که قابلیت توسعه و رسیدن به یک مدل مناسب برای بررسی میزان تاب آوری و یا عدم آسیب پذیری شهرها در برابر سوانح احتمالی آتی گردد. در این مقاله تلاش شده است از طریق تلفیق برخی رویکردهای جدید و جامع (با تاکید بیشتر بر رویکرد جوامع مقاوم در برابر سوانح و توجه به نقش یکپارچه اجزاء کالبدی شهرها و فرم آنها) به تدوین چارچوبی برای بررسی آسیب پذیری شهرها در برابر زلزله پرداخته شود و در نهایت معیارهایی در سه دسته کلی (کالبدی، اجتماعی، و اقتصادی) برای ارزیابی میزان تاب آوری شهرها در برابر زلزله های احتمالی در آینده تهیه گردد. سپس بر اساس معیارهای حاصل شده به طور نمونه، به بررسی وضعیت تاب آوری یک محله شهری در برابر زلزله پرداخته شده است. نمونه موردی برگزیده شده، محله هرزویل در منجیل می باشد که سابقه سکونت طولانی مدت دارد و در زلزله ۱۳۶۹ رودبار-منجیل به علت قرار گیری بر روی یکی از گسل های فعال منطقه، بیش از ۹۰ درصد تخریب شد. روش این تحقیق ترکیبی از روش های کمی و کیفی است، که بر پایه بررسی اسناد و مدارک، جمع آوری اطلاعات از طریق پیمایش میدانی و تکمیل پرسش نامه به کمک نمونه گیری ساده اتفاقی صورت پذیرفته است. علاوه بر این برای تکمیل داده های مورد نیاز از مصاحبه های عمیق با ساکنین محله و برخی مسئولین مرتبط نیز بهره گیری شده است. نتایج این تحقیق نشانگر میزان بالایی از تاب آوری اجتماعی-اقتصادی با وجود آسیب پذیری نسبی ویژگی های کالبدی محله هرزه ویل است. با اینحال با توجه به سطوح بسیار مطلوب تاب آوری اجتماعی محله، که از نقاط قوت اساسی آن محسوب می شود، در مجموع محله هرزه ویل تاب آوری نسبتا مناسبی دارد، هر چند ضرورت برنامه ریزی برای بهبود تاب آوری کالبدی محله با توجه به ظرفیت های مناسب اجتماعی و اقتصادی آن امری انکار ناپذیر به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

طراحی شهری، ایمنی، زلزله، آسیب پذیری، تاب آوری، زلزله رودبار منجیل، هرزه ویل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304524>

